

ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਟੀ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, -ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1976 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1354

22 ਮਈ 1979 ਈ.

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ (ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ) ਐਕਟ (1952 ਦਾ XIX) —ਸੈਕਸ਼ਨ 13 (2) ਅਤੇ 14—ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ, 1952—ਪੈਰਾ 19—ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ—ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ—ਨਿਯੋਜਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨਾ -ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ—ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ—ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ—ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ (ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ (ਅਤੇ ਫਾ (ਮਿਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ)) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (ਬੀ)' ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ, 1952 ਦੇ ਪੈਰਾ 76 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖਾ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਲੰਘਣਾ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ **14 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।** (ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6)।

1976 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ.ਡੀ ਦੀਵਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀਬੀ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ (ਆਰ. ਕੇ. ਗਰਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ.ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 19 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। 'ਪ੍ਰੋ - ਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਾਲੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਲੀ ਵੁਲਨ ਮਿੱਲਜ਼, ਕਸ਼ਮੀਰ ਰੋਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਜ਼ਰੀ ਰਜਿਸਟਰ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਰਜਿਸਟਰ, ਕੈਸ਼ ਬੁੱਕ/ਲੇਜ਼ਰਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਵਿਧੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 76 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਏਪੀ ਪੀਲੈਟ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ; ਸਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ - ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ 26 ਜੁਲਾਈ, 1971 ਤੋਂ 6 ਮਾਰਚ, 1973 ਤੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1971 ਨੂੰ

T. L. Sharma v. Ra | m Parkash and another (Surinder Singh, J.)

ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ* ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 11 ਅਗਸਤ 1971 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫਿਰ 30 ਸਤੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 16 ਦਸੰਬਰ, 1972, 2 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਅਤੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ, ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਪਾਈਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ। ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੂਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, - 21 ਫਰਵਰੀ, 1973 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਐਕਸ ਹਾਈਬਿਟ ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਸੀ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੌਰੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਨੇ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਥੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇਖੀ। . ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(3) ਕਦੋਂ? ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ< ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਲੀਓਨਰ ਈ ਓ ਫਰਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 313, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਡੀ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਾਲੀ) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਰੀਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 20 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਕਟਰੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“13(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕੀ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ-

“(a)

. (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੇ

T. E. Sharma v. Ram Parkash and another (Surinder Singh, J.)

ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖਾ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।

(6) ਇਸ ਤੇ ਪੜਾਅ ਆਈਵੀਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਪੈਰਾ 176 ਇਮਪਲਾਇਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਵਿਡੇਂਟ ਸਕੀਮ, 1952, ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"76. ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ, ਆਦਿ-ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ-

(a) ਅਤੇ (ਬੀ)

(7) ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(8)

"ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੇਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਆਰਟੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਤੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੇਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1980)1

ਫੰਡ ਅਥਾਰਟੀਜ਼, ਕੀ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੇਸ ਹੁਣ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਾਫੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ।

(8) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਲ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਥੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਫਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 313, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ

ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਜਿਰਹਾ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 313, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 1 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਵਿਊ ਵਿੱਚ: ਹਾਲਾਤ, J cwe3 ਈਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1, ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਾਲੀ ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (ਬੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ 1952 ਦੇ ਧਾਰਾ 76 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ 300 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਸੋ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ ਜੇ ਅਤੇ ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1979 ਦਾ 1039

22 ਮਈ 1979 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਅਨੁਛੇਦ 16— ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਦੇਸ਼ — ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ — ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਲੋੜ ਹੈ — ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। - ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ— ਉਸਨੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦਾ ਉਪ-ਪੈਰਾ (1) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਰਚ, 1976. ਇਹ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ